



állapítására szolgál akkor, a mikor az egyik ivar a másikat már eléggé megközelítette.¹

3. Nagyobb távolságokból a nem épen éles látás vezeti őket, a mi pedig azt engedi feltételezni, hogy:

4. a másik ivar színe (és illata), mely legtöbb esetben a saját színével (és illatával) közel egyezik, különösen fokozott ingerrel hat rája, a mi meg arra vezet, hogy:

5. a természetben mindazon tárgy, mely az egyik ivar színével, esetleg alakjával megközelítőleg egyezik, a másik ivar részéről bizonyos figyelemben részesül. Megkapja őt; megállítja útjában és közelebbi (mondjuk szaglász útján) kémlelő-désre vezeti.

6. Megeshetik, hogy ily helyeken, vagy azok közelében épen már tartózkodik egy vagy több megtévesztett állat és akkor az elsők kívül minden utána következő csak nagyjában téved, mert esetleg megtalálhatja ott a keresett párt.

7. Ezek a helyek tehát bizonyos mértékben találkozó helyül szolgálnak és az ivarok egymásra találásában segítő szerepet játszanak.

8. Ezen esetekben a rovaroknak semmiféle tudatos működést nem kell tulajdonítanunk, a mi e feltevéseket természetessé, tehát igen valószínűvé teszi.

Ezek azok a pontok, a melyekbe az elmondott megfigyelésekből levont következtetések összefoglalhatók. E pontokban világosan kifejeztem, de szükségesnek tartom újból kiemelni, hogy ezek csak bizonyos rovarokra érvényesek, tehát az összes rovarokra nem vonatkoznak, mert nem is vonatkozhatnak, a következő okokból: 1. Nagyon sok rovar színéhez hasonló színfoltok a természetben hiányoznak vagy ritkák. 2. A két ivar színében feltűnő különbség mutatkozik. 3. Sok rovar éjjeli életet él. 4. Sok rovar közvetlenebb úton jut a másik ivarhoz, pl. a Hymenopteraék jó része. 6. Sok rovar a táplálékul szolgáló anyagon találkozik a másik ivarral, pl. a dögön, trágyán stb. élő rovarok.

Sőt az ivari mimikri nem nagyon gyakori volta is annak tulajdonítandó, hogy legtöbb esetben az ivarok bizonyos kedvező körülmények folytán könnyen találkoznak. Az ivari mimikri szerepe tehát ott kezd jelentőségre emelkedni, a hol és a mikor az ivarok találkozása elé bizonyos okokból akadályok gördülnek. Ily akadály lehet

¹ Akárhányszor láttam, hogy két egészen különböző fajú lepke kergette egymást, sőt többször egymásnak is csaptak s csak akkor váltak szét és repültek más-más irányban. A miben látásuk megtévesztette őket, abban a szaglászuk megmutatta a helyes utat.

az ivarok ritkasága; erős szél, mely az ivarokat szétválasztja, megzavarja és repülésük közbeni szemlélődésük élességét erősen csökkenti; esős idő, hirtelen bekövetkező zivatar, mely úgy látszik szintén erősen csökkenti érzékelő képességeiket; ivarzás nélkül való elvénhedés stb.

Azt hiszem, ezekből már most tisztán áll előttünk az ivari mimikri fogalma. Az ivari mimikri valószínű okát adja annak a tényleg létező jelenségnek, hogy egyes rovarok a saját szíükhöz hasonló foltokat keresik fel. Ez legalább is valószínűbb és igazolhatóbb ok, mint a védelem, mely végtére legtöbb esetben nem is az. Az az erős hitem, hogy a jövő megfigyelések az ivari mimikrinek fognak igazat adni. E megfigyeléseket azonban nagy körültekintéssel kell eszközölni, mert egy-egy figyelembe nem vett, sokszor csekély, vagy más jelenségek által eltakart körülmény téves következtetésekre vezethet. Ez a közleményem, mely ezzel a kérdéssel röviden foglalkozik, igyekszik ugyan az elősegítő és akadályozó körülményekre kiterjeszkedni, de nem meríti ki azokat és így az esetleges megfigyelő könnyen juthat oly helyzetbe, hogy általam meg nem figyelt, föl nem említett tényekre fog bukkani.

Adatok Magyarország lepkefaunájához.

(*Beiträge zur Lepidopterenfauna Ungarns*).

Irta: BÁRÓ N. CH. ROTHSCHILD (London).

V.¹

(Egy táblával. — Mit einer Tafel)

PREDOTA KÁROLY úr megbízásomból 1912-ben április elejétől október közepéig Magyarország következő pontjain gyűjtött:

1. A Mezőségben, B u z a környékén, április 6-tól május 1-ig. A gyűjtés nemcsak Buzára, hanem környékére, így C z e g e, M e l e g f ö l d v á r, N o s z o l y

Herr KARL PREDOTA sammelte in meinem Auftrage im Jahre 1912 von Anfang April bis Mitte Oktober an nachfolgenden Lokalitäten Ungarns:

1. in der Umgebung von B u z a in der Mezőség vom 6. April bis 1. Mai. Gesammelt wurde auch in der Umgebung von Buza, so bei C z e g e, M e l e g f ö l d v á r,

¹ Az előző négy közlemény a Rovartani Lapok következő köteteiben jelent meg:

1. XVI, 1909, p. 130—148; 2. XVIII, 1911, p. 36—43; 3. XIX, 1912, p. 21—29; 4. XIX, 1912, p. 167—180.

¹ Die vier vorangegangenen Beiträge sind in den folgenden Bänden der Rovartani Lapok erschienen:

és Szurduk-ra is kiterjedt. PREDOTA elutazása után a nyár folyamán Buzán és Radnaborberek en (Besztercze-Naszód vm.) BERNHUBER kisasszony is gyűjtött, a ki a gyűjtött anyagot beküldötte. A Buza és környékéről itt közölt gyűjtési eredmények kiegészítésül szolgálnak a mult esztendőben a Mezőség lepkefaunájáról közölt cikkemhez.¹

2. Érmihályfalván május 1-től június 2-ig. Majd innen a

3. Nagy-Hortobágy-ra utazott, a hol június 2-től augusztus elejéig tartózkodott. Az ebből a híres, most már turisták által is gyakran látogatott pusztából² származó gyűjtés kiegészíti első közleményem adatait.

4. Budurászá n, a Bihar-hegység aljában, augusztus elejétől szeptember 13-ig. Innen hegyi kirándulást tett augusztus 16-tól 19-ig Karbunaron keresztül a Stina de Vale-hoz (1100 m.)

5. Végül a deliblái kincstári homokpusztában³ gyűjtött PREDOTA szeptember 14-től október 15-ig. Állandó tartózkodási helye

Noszoly und Szurduk. Nach der Abreise des Herrn PREDOTA sammelte im Laufe des Sommers in Buza, sowie in Radnaborberek (Komitat Besztercze-Naszód), auch Fräulein BERNHUBER und sandte die Belegstücke ein. Die hier von Buza und Umgebung bekannt gemachten Sammelresultate bilden eine Ergänzung meines im Vorjahre publizirten Beitrages über die Lepidopterenfauna der Mezőség.¹

2. in Érmihályfalva (bei Debreczen) von 1. Mai bis 2. Juni. Nachher hatte PREDOTA

3. in der Nagy-Hortobágy vom 2. Juni bis Anfangs August Aufenthalt. Die sehr schönen Sammelresultate aus dieser berühmten, jetzt auch von Touristen häufig aufgesuchten Puszta² ergänzen die Angaben meines ersten Beitrages.

4. in Budurásza, am Fuss des Bihargebirges, von Anfang August bis 13. September. Von dort aus wurde eine Gebirgstour über Karbunar auf die Stina de Vale (1100 m.) vom 16. bis 19. August unternommen.

5. Schliesslich sammelte PREDOTA auf der ärarischen Sandpuszta von Deliblat³ vom 14. September bis 15. Oktober. Sein Standquartier

¹ Beiträge zur Lepidopterenfauna der Mezőség. (Verhandl. u. Mitteil. des siebenbürg. Vereins f. Naturwiss. Hermannstadt. LXII, 1912, p. 1—32).

² lásd a következő népszerű könyveket:

ZOLTAI LAJOS: A Hortobágy. (Debreczen.) & DR. K. TÓTH MIHÁLY: Nagy-Hortobágy. (Debreczen).

³ Alábbiakban röviden Deliblat-nak írom.

² Siehe folgende populär gehaltenen Broschüren:

³ Im Nachstehenden kurz Deliblat geschrieben.

itt Fl a m u n d a volt. A késői évszakra még nagyon gazdag és érdekes gyűjtés nagyban kiegészíti II. és III közleményem adatait.

Megjegyzendő, hogy ez alkalommal nem sorolom fel az összes PREDOTA úrtól gyűjtött fajokat, hanem csak azokat, a melyek az előző közleményeimet kiegészítik.

Mint Magyarország faunájára új vagy legalább is nagyon figyelemre méltó fajokat, a következőket említhetem:

Amphidasis betularia ab. *Doubledayaria* MILL., *Constantia massilialis* DUP., *Tortrix neglectana* HS., *Cnephasia Wertheimsteini* RBL., *Conchylis albipalpata* Z., *Apodia artificella* HS., *Depressaria oinochroa* TUR.,
Ochsenheimeria capella MÖSCHL.

Figyelemreméltó még két nagyon érdekes magyar faj, a *Mamestra dianthi* TAUSCH. és *Hyporatusa allotriella* HS. fejlődéstörténetének teljes felfedezése PREDOTA által.

Az anyag feldolgozását, úgy mint az előző években, DR. H. REBEL tanár (Bécs) végezte. Tőle származik e közlemény f ü g g e l é k e is, egyes fajokra vonatkozó jegyzetekkel.

war Fl a m u n d a. Die für die späte Jahreszeit noch sehr reichen und interessanten Sammelresultate ergänzen meinen II. und III. Beitrag wesentlich.

Bemerkt sei, dass hier nicht alle von Herrn PREDOTA gesammelten Arten angeführt werden, sondern nur eine Ergänzung der vorgedachten Mitteilungen im Auge behalten wurde.

Als neu oder doch wenigstens sehr bemerkenswert für die ungarische Fauna seien nachfolgende Arten hervorgehoben:

Sehr bemerkenswert ist auch die durch PREDOTA vollständig entdeckte Lebensgeschichte zweier sehr interessanter ungarischer Arten, nämlich von *Mamestra dianthi* TAUSCH. und *Hyporatusa allotriella* HS.

Die bearbeitung der Ausbeute erfolgte wie in den früheren Jahren, durch Prof. DR. H. REBEL in Wien. Von ihm rührt auch der A n h a n g mit deskriptiven Mitteilungen zu einzelnen Arten her.

Papilionidae.

Papilio Podalirius L. — Budurásza VIII. 9.

Pieridae.

Pieris Daphidice L. — Deliblat IX. 15 (♀).

Colias Hyale L. et ab. ♀ *flava* HUSZ — Deliblat IX. 4—15.

— *Edusa* F. et ab. ♀ *helicina* OBTHR. et ab. ♀ *Helice* HB. —
Deliblat IX. 18—X. 4.

— *Myrmidone* ESP. et ab. *Helma* GEEST. et ab. ♀ *alba* STGR. —
Deliblat IX. 18—29.

Nymphalidae.

- Apatura Iris* L. — Stina de Vale VIII. 18 (♂).
Vanessa polychloros L. — Deliblat X. 12.
Melitaea Cinxia L. — Érmihályfalva V. 8–13.
 — *Trivia* SCHIFF. — Érmihályfalva V. 8.
 — *didyma* ESP. et ♀ trans. *alpina* STGR. — Budurásza VIII. 28–IX. 11.
 — *Aurelia* NICK. et ab. *Charlotta* RBL. et ab. *corythalina* RBL (lásd a függelékot. — vgl. Anhang). — Budurásza VIII. 15–IX.
Agyunis Pandora SCHIFF. — Deliblat IX 15 (♂).
Erebia aethiops ESP. Budurásza VIII. 15–22. (Közte egy eltérő ♀, az elülső szárnyon nagyon széles rozsdasárga szalaggal, melyben csak három sötét folt van és vörös ék alakú foltokkal a hátsó szárnyon. — Auch ein aberratives ♀ mit sehr breiter rostgelber Binde der Vorderflügel, in welcher nur drei Augenpunkte stehen, und mit roten Keilflecken auf den Hinterflügeln).
Satyrus Statilinus HUFN. — Deliblat IX. 12–18.
Epinephele Tithonus L. — Budurásza VIII. 23 (♀).

Lycaenidae.

- Zephyrus betulae* L. — Budurásza IX. 6 (♀).
Chrysophanus Thersamon ESP. — Hortobágy VII. 8–18.
 — *Dorilis* HUFN. — Érmihályfalva V. 6–10.
Lycaena Argiades PALL. — Hortobágy VII. 18 (♂).
 — — gen. vern. *Polysperchon* BRGSTR. — Érmihályfalva V. 4.
 — *Astrarche* BRGSTR. — Hortobágy VII. 5; Deliblat IX. 17.
 — *Bellargus* ROTT. — Deliblat IX. 18.
 — *Cyllurus* ROTT. — Érmihályfalva V. 6–11.

Hesperiidae.

- Carcharodus alceae* ESP. — Hortobágy VIII. 3; Deliblat IX. 16.
Hesperia alveus HB. — Deliblat IX. 23–27.
 — — *fritillum* HB. — Érmihályfalva V. 7; Hortobágy VII. 13.

Sphingidae.

- Smerinthus populi* L. ab. *ferruginea* GILLM. — Hortobágy VII. 27–VIII. 12.
 — *ocellata* L. — Hortobágy VII. 29 (♀).
Deilephila euphorbiae L. — Deliblat IX (hernyó — Raupe).
Chaerocampa Elpenor L. — Hortobágy VIII. 2.

Notodontidae.

- Cerura bifida* HB. — Hortobágy VII. 17—VIII. 1.
Dicranura vinula L. — Hortobágy VII. 7.
Drymonia chaonia L. — Érmihályfalva V. 5.
Pheosia tremula CL. — Érmihályfalva V. 10 (♂).
Notodonta ziczac L. — Hortobágy VII. 20—22.
Pterostoma palpina L. — Hortobágy VII. 24 (♀).
Pygaera anastomosis L. — Buza VIII. 10—15 (BERNHUBER).
 — *pigra* HUFN. — Budurásza VIII. 13 (♂).

Lymantriidae.

- Orygia ericae* GERM. var. *intermedia* FRIV. — Deliblat IX. 23—X. 17
 (♂ ♀; *Cytisus*).
Stilpnotia salicis L. — Hortobágy VII. 30—VIII. 3.
Lymantria monacha L. — Budurásza VIII. 10—14.

Lasiocampidae.

- Lasiocampa trifolii* ROTT. — Deliblat IX. 24.
Gastropacha quercifolia L. — Budurásza IX. 10 (♀).
Odonestis pruni L. — Hortobágy VII. 20.

Lemoniidae.

- Lemoniu taraxaci* ESP. — Buza VIII. 25—27.

Saturniidae.

- Saturnia pyri* SCHIFF. — Hortobágy VII (hernyó — Raupe).
 — *spini* SCHIFF. — Buza (IV (számos — zahlreich)).
Agria Tau L. — Stina de Vale VIII. 18 (hernyó — Raupe).

Drepanidae.

- Drepana falcataria* L. — Budurásza (hernyó — Raupe).
Drepana lacertinaria L. — Érmihályfalva V. 3 (♂).
 — *cultraria* F. — Budurásza IX. 7.

Noctuidae.

- Acronycta megacephala* F. — Hortobágy VI. 6—VII. 22.
 — *tridens* SCHIFF. — Hortobágy VII. 31—VIII. 3.
 — *euphorbiae* F. — Érmihályfalva V. 5.
 — *rumicis* L. — Hortobágy VII (számos — zahlreich).
Craniophora ligustri F. — Hortobágy VII. 22—VIII. 1; Budurásza
 VIII. 10.
Oxycesta geographica F. — Deliblat IX (hernyó — Raupe).

- Sinyra nervosa* F. — Deliblat IX (hernyó — Raupe).
- Agrotis linogrisea* SCHIFF. — Hortobágy VII. 22 (♂).
- *fimbria* L. et ab. *rufa* TUTT — Hortobágy VI. 18—20.
- *obscura* BRAHM — Hortobágy VI. 2—VII. 22; Buza VI. 30 (BERNHUBER).
- *baja* HB. — Hortobágy VII. 24; Budurásza VIII. 22.
- *ditrapezium* BKH. — Hortobágy VII. 29.
- *stigmatica* HB. — Budurásza VIII. 17.
- *xanthographa* HB. et ab. *cohaesa* HS. — Budurásza VIII. 20—IX. 12.
- *plecta* L. — Budurásza IX. 2.
- *flammatra* F. — Buza VI. 10 (e. l. ♀).
- *simulans* HUFN. — Hortobágy VI. 2.
- *signifera* F. — Buza VI. 25 (e. l.)
- *puta* HB. et ab. *renitens* HB. — Deliblat IX. 19—21.
- *putris* L. — Hortobágy VIII. 1.
- *cinerea* HB. — Buza V. 23 (BERNHUBER).
- *exclamationis* L. — Hortobágy VII. 23—VIII. 1.
- *tritici* L. — Deliblat IX. 27.
- *obelisca* HB. et ab. *ruris* HB. — Budurásza IX. 11; Deliblat IX. 20—25.
- *ypsilon* ROTT. — Buza V. 26 (BERNHUBER).
- *vestigialis* ROTT. — Deliblat IX. 22—X. 7 (számos — zahlreich.)
- Charaëus graminis* L. — Radna-Borberek VII (BERNHUBER).
- Epineuroma cespitis* F. — Deliblat X. 6 (♀).
- Mamestra thalassina* BKH. — Hortobágy VII. 7.
- *trifolii* ROTT. — Deliblat IX. 9 (♂).
- Mamestra dentina* ESP. — Budurásza IX. 11.
- *dianthi* TAUSCH. — Hortobágy V. 23 et gen. secunda VII—VIII. 3 (a hernyó leírását lásd a függelékben. — Raupenbeschreibung vgl. Anhang).
- Dianthoecia luteago* SCHIFF. — Hortobágy VII. 10 (♂ ♀); Deliblat (hernyó — Raupe).
- *carpophaga* BKH. — Hortobágy VI. 10.
- Bryophila fraudatricula* HB. — Hortobágy VI. 2—9 (számos — zahlreich).
- *receptricula* HB. — Hortobágy VII. 26—VIII. 2; Buza VIII. 7 (BERNHUBER).
- *ravula* HB. var. *ereptricula* TR — Hortobágy VII. 17.
- *algae* F. et ab. *mendacula* HB. — Hortobágy VII. 24—VIII. 2.
- Diloba coeruleocephala* L. — Deliblat X. 4—14.
- Luperina matura* HB. — Deliblat IX. 15.
- Hadena monoglypha* HFN. — Hortobágy VII. 28.
- *sordida* BKH. — Hortobágy VI. 10.

- Hadena secalis* L. — Hortobágy VII. 31.
Episema glaucina ESP. et ab. *dentimacula* HB. — Deliblat IX. 26—28.
Aporophyla lutulenta BKH. — Deliblat X. 7—13.
Ammoconia caecimacula F. — Deliblat X. 2—12.
Miselia oxyacanthae L. — Deliblat X. 9.
Dipterygia scabriuscula L. — Hortobágy VII. 31.
Rhizogramma detersa ESP. — Deliblat IX. 18—X. 5 (nagyon kicsiny és sötét példányok. — Sehr kleine und dunkle Stücke).
Chloanta radiosa HB. — Deliblat IX. 28.
Tapinostola musculosa HB. — Hortobágy VII. 7—11.
Leucania pullens L. et ab. *ectypa* HB. — Budurásza IX. 9—12.
— *vitellina* HB. — Budurásza VIII. 27—IX. 5; Deliblat IX. 27.
— *evidens* HB. — Buza V. 10 (nagyon kicsiny és sötét ♂. — Sehr kleines und dunkles ♂).
— *conigera* F. — Hortobágy VII. 31 (♂).
— *albipuncta* F. — Hortobágy VII. 30.
— *turca* L. — Deliblat X. 3.
Caradrina Kadevii FRR. — Deliblat IX. 27.
— *ambigua* F. — Hortobágy VI. 5; Budurásza IX. 6—8.
— *lenta* TR. — Budurásza VIII. 9—22.
Amphipyra livida F. — Hortobágy VII. 28.
Mesogona oxalina HB. — Deliblat X. 3—14.
— *acetosellae* F. — Deliblat IX. 2—X. 6.
Calymnia pyralina VIEW. var. *cuprea* HORM. — Radna-Borberek VIII. 4.
Orthosia circellaris HUFN. — Deliblat IX. 29.
— *nitida* F. et ab. *obscurata* SPUL. — Deliblat IX. 24—X. 14.
— *litura* L. — Hortobágy VIII. 10—12 (e. l.); Deliblat X. 4—6.
Xanthia citrargo L. — Deliblat IX. 15 (♂).
Orrhodia vacciniæ L. ab. *spadicea* HB. — Deliblat X. 7.
Xylina furcifera HUFN. — Budurásza IX. 1 (♂).
Xylomiges conspicillaris L. — Érmihályfalva V. 13.
Calophasia lunula HUFN. — Hortobágy VIII. 2.
Cucullia prenanthis B. — Stina de Vale (hernyó — Raupe).
— *verbasci* L. — Érmihályfalva V. 10.
— *scrophulariae* CAP. — Stina de Vale (hernyó — Raupe).
— *tanacetæ* SCHIFF. — Hortobágy VII. 7; e. l. VIII. 7.
— *lactucae* ESP. — Hortobágy IX. 28 (e. l.).
— *chamomillae* SCHIFF. — Hortobágy (hernyó — Raupe).
— *xeranthemi* B. — Deliblat IX (hernyó — Raupe).
— *scopariae* DORFM. — Deliblat (hernyó — Raupe).
— *argentea* HUFN. — Deliblat IX. 27 (hernyó is — auch Raupe)
Eutelia adulatrix HB. — Deliblat IX (hernyó *Rhus cotinus*-on. — Raupe auf *Rhus cotinus*).

- Heliolithis cognata* FRR. — Deliblat (hernyó — Raupe).
 — *dipsacea* L — Deliblat (hernyó — Raupe).
Pyrrhia purpurites TR. — Deliblat IX (hernyó *Euphrasia lutea*-n —
 Raupe auf *Euphrasia lutea*).
Acontia lucida HUFN. — Hortobágy VII. 28—VIII. 3.
Thalpochares purpurina HB. — Hortobágy VI. 4; e. l. VIII. 13.
Erastria venustula HB. — Érmihályfalva V. 7—10.
Scoliopteryx libatrix L. — Deliblat X. 4.
Abrostola tripartita HUFN. — Hortobágy VI. 6.
Plusia chrysitis L. — Budurásza IX. 6; Hortobágy VII. 30.
Catephia alchymista SCHIFF. — Hortobágy VII. 25.
Catocala electa BKH. — Budurásza VIII. 18.
 — *elocata* ESP. — Hortobágy VIII. 1; Budurásza VIII. 14.
 — *puerpera* GIORN. — Deliblat IX. 25—X. 4.
 — *nupta* L. — Hortobágy VII. 22—27.
 — *sponsa* L. — Hortobágy VIII. 5.
Parascotia fuliginaria L. — Hortobágy VI. 6.
Zanclognatha tarsiplumalis HB. — Hortobágy VI. 25 (♂); Budurásza
 VIII. 30 (♀).
Herminia tentacularia L. — Hortobágy VI. 12.
Bomolocha fontis THUNBG. — Budurásza IX. 11.
Hypena rostralis L. — Hortobágy.

Cymatophoridae.

- Cymatophora or* F. — Hortobágy V. 30.

Geometridae.

- Pseudoterpna pruinata* HUFN. — Deliblat IX. 30.
Euchloris smaragdaria F. — Hortobágy VI. 3.
Eucrostis indigenata VILL. — Deliblat IX. 17 (hernyó is — auch die
 Raupe.)
Nemoria pulmentaria GN. — Hortobágy VI. 21, VIII. 3.
Acidalia similata THUNBG. — Budurásza IX. 9 (♀ parva).
 — *rusticata* F. — Buza VIII. 9 (BERNHUBER).
 — *aversata* L. et ab. *spoliata* STGR. — Hortobágy IX. 7—10
 (ex ovo).
 — *incanata* L. — Deliblat X. 10—12.
Codonia pendularia L. — Karbunar VIII. 16.
 — *porata* F. — Budurásza IX. 12.
 — *linearia* HB. — Hortobágy VI. 18.
 — — gen. aest. *strabonaria* Z. — Budurásza VIII. 12.
Timandra amata L. — Deliblat X. 5 (♂).

- Lythria purpuraria* L. — Hortobágy VI. 8—17 (gen. aest.)
 — — gen. vern. *rotaria* F. — Érmihályfalva V. 4.
Ortholitha plumbaria F. — Deliblat IX. 23—X. 9.
Ortholita cervinata SCHIFF. — Deliblat X. 9—13.
 — *moeniata* Sc. — Stina de Vale VIII. 18.
Mesotype virgata ROTT. — Érmihályfalva V. 3—10; Deliblat IX. 16.
Anaitis plagiata L. var. *pallidata* STGR. — Deliblat X. 11.
Triphosa dubitata L. — Hortobágy VII. 16—26.
Scotosia vetulata SCHIFF. — Hortobágy VI. 27.
 — *rhamnata* SCHIFF. — Hortobágy VI. 18.
Larentia juniperata L. — Deliblat e. l. X. 20.
 — *immanata* Hw. — Radna-Borberek VIII. 4 (BERNHUBER)
 — *viridaria* F. — Stina de Vale VIII. 17.
 — *montanata* BKH. — Radna-Borberek VIII. 3 (BERNHUBER).
 — *fluviata* Hb. — Hortobágy VI. 9 (♀); Deliblat X. 10 (♀).
 — *galiata* Hb. — Hortobágy VII. 22.
 — *sociata* BKH. — Hortobágy VII. 30.
 — *affinitata* STPH. — Stina de Vale (hernyó — Raupe).
 — *alchemillata* L. — Buza, Radna-Borberek VII. (BERNHUBER).
 — *unifasciata* Hw. — Deliblat (hernyó — Raupe).
 — *albulata* SCHIFF. — Radna-Borberek VII. 20 (BERNHUBER).
 — *sordidata* F. — Buza, Radna-Borberek VIII. 11—23 (BERNHUBER).
 — *comitata* L. — Hortobágy VII. 25; Radna-Borberek VII. 25—VIII. 5 (BERNHUBER).
Tephroclystia oblongata THBG. — Hortobágy VII. 26; Deliblat (hernyó — Raupe).
 — *linariata* F. — Budurásza (hernyó — Raupe).
 — *abjetaria* GOEZE (*togata* Hb.) — Hortobágy VII. 3.
 — *euphrasiata* HS. — Deliblat (hernyó — Raupe).
 — *albipunctata* Hw. — Budurásza (hernyó — Raupe).
 — *vulgata* Hw. — Hortobágy V. 12—23.
 — *castigata* Hb. — Hortobágy V. 20.
 — *subnotata* Hb. — Hortobágy VII. 12—VIII. 3.
 — *millefoliata* RÖSSL. — Hortobágy VIII. 1 (nagy ♀ — sehr grosses ♀); Deliblat (hernyó — Raupe).
 — *sobrinata* Hb. — Deliblat X. 9—13.
 — *pumilata* Hb. — Budurásza (hernyó — Raupe).
Phibalapteryx polygrammata BKH. — Érmihályfalva V. 4; Hortobágy VII. 20—25 (ex ovo); Deliblat X. 12.
Stegania dilectaria Hb. — Hortobágy VII. 19—20.
Numeria capreolaria F. — Stina de Vale VIII. 17.
Ennomos quercinaria HUFN. — Budurásza IX. 2.

- Ennomos fuscantaria* Hw. — Hortobágy VI. 27—VII. 16.
Selenia bilunaria Hb. — Buza IX. 16 (♂).
Hygrochroa syringaria L. — Radna Borberek VII. 25 (BERNHUBER).
Eurymene dolobraria L. — Érmihályfalva V. 4 ; Buza V. 20 (BERNHUBER).
Epione apiciaria SCHIFF. — Deliblat X. 6 (♂).
Caustoloma flavicaria SCHIFF. — Hortobágy VII. 22.
Venilia macularia L. — Érmihályfalva V. 7.
Biston hirtaria Cl. — Hortobágy (hernyó — Raupe).
 — *strataria* HUFN. — Buza V. 10 (♂).
Amphidasys betularia L. ab. *Doubledayaria* MILL. — Hortobágy VI. 20
 (♂ kissé világosabb hátsó szárnyyal. — ♂ mit etwas
 lichterem Hinterflügeln).
Boarmia cinctaria SCHIFF. — Érmihályfalva V. 12 (kis ♀ — kleines ♀).
 — — ab. *pascuaria* BRAHM. — Meleg-Földvár IV. 27 (♂).
 — *gemmaria* BRAHM — Hortobágy VII. 25—30 (nagy és sötét
 példányok. — Sehr grosse und dunkle Stücke).
 — *repandata* L. — Stina de Vale VIII. 18.
 — *maculata* var. *Bastelbergeri* HIRSCHKE — Radna-Borberek VII. 22.
 — *roboraria* SCHIFF. — Hortobágy V. 29.
 — *crepuscularia* Hb. et ab. *defessaria* FRR — Hortobágy VII. 15 ;
 Deliblat (hernyó — Raupe).
 — *punctularia* Hb. — Érmihályfalva V. 3.
Diastictis artesiaria F. — Hortobágy VI. 3 et e. l. VII. 12—VIII. 7.
Fidonia fasciolaria ROTT. et var. *tessularia* METZ. — Hortobágy VI.
 2—VII. 10 (sok apró példány, melyek közül csak egyes
 ♀ tartoznak a var. *tessularia*-hoz. — Zahlreiche kleine
 Stücke, von denen nur einzelne ♀ der var. *tessularia*
 angehören).
Selidosema ericetaria VILL. — Deliblat IX. 20 (♀).
Phasiane clathrata L. — Meleg-Földvár IV. 18
 — — ab. *nocturnata* FUCHS — Hortobágy VII. 29 (♂) — (l. a
 függeléket. — Vgl. Anhang).
 — *glarearia* BRAHM — Érmihályfalva V. 6.
Scodiona conspersaria F. et ab. *turturaria* B. — Deliblat IX. 20—X. 3.

Notidae.

- Nola cicatricalis* Tr. — Érmihályfalva V. 3—5.
 — *chlamydulalis* Hw. — Érmihályfalva V. 7.

Chloëphoridae.

- Earias vernana* Hb. — Hortobágy VIII. 3.
 — *chlorana* L. — Hortobágy VIII. 3.

Arctiidae.

- Spilosoma urticae* ESP. — Hortobágy VII. 16.
Diacrisia sannio L. — Hortobágy VII. 16.
Arctia maculosa GERN. — Buza e. l. VI. 16 (♀).
 — *casta* ESP. — Deliblat (háb — Puppe; sec. PREDOTA).
Coscinia striata L. — Hortobágy V. 24.
Hipocrita jacobaeae L. — Érmihályfalva V. 2.
Miltochrista miniata FORST. — Budurásza VIII. 8—IX. 7.
Oeonistis quadra L. — Stina de Vale VIII. 18 (♀).
Lithosia lurideola ZINCK. — Radna-Borberek VII. (BERNHUBER).

Psychidae.

- Acanthopsyche Zelleri* MN. — Buza, e. l. V. 6—10 (♂♂).
Amicta Ecksteini LED. — Buza, Noszoly, e. l. IV. 30—V. 5 (♂♀).
Oreopsyche muscella F. — Buza, e. l. V. 1 (♂♀); Érmihályfalva V.
 6—12 (♂).
Rebelia Sappho MILL. — Érmihályfalva V. 4—7; Hortobágy, e. l. VI.
 11—19 (♂♀).
 — *nudella* Q. var. *vestalis* STGR. — Noszoly IV. 25 (2♂).
Epichnopteryx pulla ESP. — Érmihályfalva V. 4—12.

Sesiidae.

- Trochilium apiforme* CL. — Hortobágy VI. 28.
Sciapteron tabaniforme ROTT. — Hortobágy VI. 4.
Sesia andrenaeformis LASP. — Deliblat (hernyó — Raupe).
 — *triannuliformis* FRR. — Hortobágy VII. 15 (♂).
 — *stelidiformis* FRR. — Buza e. l. V. 19—VI. 10.
 — *bibioniformis* ESP. — Deliblat (hernyó — Raupe).
Bembecia hylaeiformis LASP. — Stina de Vale VIII. 18 (♀).

Cossidae.

- Cossus Cossus* L. — Hortobágy (sec. PREDOTA).
Hypopty caestrum HB. — Hortobágy VII. 11.
Phragmatoccia castaneae HB. — Hortobágy VI. 7—VII. 30 (♂♀).
Zeuzera pyrina L. — Hortobágy VII. 12 (♂), Buza VIII. 8 (BERNHUBER).

Hepialidae.

- Hepialus sylvinus* L. — Buza VIII. 8 (BERNHUBER), Budurásza VIII.
 28—IX. 1 (♀ igen nagy. — ♀ sehr gross).

Pyralidae.

- Melissoblyptes bipunctatus* Z. — Hortobágy VI. 25—VII. 8.
Crambus geniculeus HS. — Budurásza IX. 10.

- Crambus matricellus* Tr. — Deliblat IX. 14—17 (♂♀).
 — *deliellus* Hb. — Deliblat IX. 14—24 (♂♀).
 — *tristellus* F. ab. *fuscicellus* STEPH. — Budurásza IX. 12.
 — *confusellus* STGR. — Budurásza VIII. 12, Karbunár VIII. 16.
 — *falsellus* SCHIFF. — Hortobágy VII. 23—VIII. 1.
 — *Platytes alpinellus* Hb. — Deliblat IX. 27.
- Ancylolomia palpella* SCHIFF. — Deliblat IX. 17—X. 14 (♂ frequens, 1♀).
Talis quercella SCHIFF. — Hortobágy VII. 4—VIII. 3 (♂♀).
Scirpophaga praelata SCOP. — Hortobágy VII. 4—13.
Schoenobius gigantellus SCHIFF. — Hortobágy VII. 16.
Donacaula mucronellus SCHIFF. — Hortobágy VII. 5—15.
Ematheudes punctella Tr. — Hortobágy VII. 27—VIII. 1.
Homoeosoma nebulella Hb. — Deliblat IX. 29.
Euzophera pinguis Hw. — Hortobágy VII. 7.
Nyctegretis achatinella Hb. — Deliblat IX. 30.
Hyporata allotriella HS. — Hortobágy V. 19—VI. 16, VII. 7—VIII.
 1. (A hernyó leírását lásd a függelékben. — Raupen-
 beschreibung vgl. Anhang).
- Hypochalcia ahenella* Hb. — Hortobágy VI. 14—16.
Etiella zinckenella Tr. — Hortobágy VII. 26.
Salebria albariella Z. — Deliblat IX. 22.
Nephoteryx gregella Ev. — Hortobágy VII. 4—19.
 — *similella* ZCK. — Érmihályfalva V. 5.
Rhodophaea rosella Sc. — Hortobágy VII. 4.
Myelois tetricella F. — Érmihályfalva V. 3—6.
Pyralis perversalis HS. — Hortobágy VI. 27—VII. 20 (3♂).
Herculia glaucinalis L. — Buza VI. 15 (BERNHUBER).
Constantia massitalis DUP. — Hortobágy VI. 12 (1♂).
Cledeobia bombycalis SCHIFF. — Hortobágy VI. 5—11 (♂♀).
 — *angustalis* SCHIFF. — Hortobágy VIII. 3 (♂).
Nymphula nivalis SCHIFF. — Hortobágy VI 22—VII. 2.
Scoparia ambigualis Tr. — Radna-Borberék VII. 31 (BERNHUBER).
Phlyctaenodes palealis SCHIFF. — Hortobágy VII. 29.
Titanio pollinalis SCHIFF. — Érmihályfalva V. 1—9.
Pionea ferrugalis Hb. — Deliblat X. 11 (frequens).
Pyrausta ciliaris Hb. — Érmihályfalva V. 13.
 — *terrealis* Tr. — Buza V. 15 (BERNHUBER).
 — *accolalis* Z. — Érmihályfalva V. 6 (♂).
 — *sambucalis* L. — Hortobágy VIII. 3.
 — *cespitalis* SCHIFF. var. *intermedialis* DUP. — Hortobágy VII.
 30—VIII. 2 (♂♀).

Pterophoridae.

- Oxyptilus distans* Z. — Deliblat X. 8.
 — *pilosellae* Z. — Hortobágy VII. 23.
Platyptilia acanthodactyla HB. — Deliblat X. 11.
Alucita tetradactyla L. — Budurásza IX. 7.
 — *xanthodactyla* TR. — Deliblat IX. 17—28.
Pterophorus monodactylus L. — Hortobágy VII. 23, Budurásza IX.
 10, Deliblat X. 8
Stenoptilia bipunctidactyla Hw. — Deliblat IX. 16—X. 7.

Orneodidae.

- Orneodes grammodactyla* HB. — Deliblat IX. 16—29.
 — *Hübneri* WILGR. — Deliblat X. 11.

Tortricidae.

- Acala fimbriana* THBG. — Deliblat X. 9—11 (et e. 1.)
 — *literana* L. var. *squamana* F. — Érmihályfalva V. 4.
Dichelia gnomana CL. — Budurásza VIII. 12.
Oenophthira Pilleriana SCHIFF. — Hortobágy VII. 1.
Cacoccia costana F. — Hortobágy VII. 27 (♀).
Pandemis corylana F. — Budurásza VIII. 8.
Eulia rigana SODOF. — Érmihályfalva V. 4.
Tortrix neglectana HS. — Deliblat IX. 27.
Cnephasia chrysanthæana DUP. — Hortobágy V. 17—29.
 — *Wertheimsteini* RBL. n. sp. — Érmihályfalva IX. 14, Deliblat
 IX. 24, Cséhtelek VIII. 7 (l. a függelék. — vgl. Anhang).
 -- *incertana* TR. et ab. *minorana* HS. — Hortobágy V. 24—VI. 7.
Doloploca punctulana SCHIFF. — Czege IV. 29 (♂).
Lozopera tornella WLSGH. — Hortobágy VI. 30—VII. 4.
Conchylis posterana Z. — Hortobágy VII. 6—31.
 — *ambiguella* HB. — Érmihályfalva V. 9—12.
 — *coenosana* MN. — Érmihályfalva V. 17—VI, Hortobágy VI—VII. 28.
 — *zephyrana* TR. — Hortobágy V. 20, VII. 31.
 — *aleella* SCHULZE — Hortobágy VI. 16.
 — *badiana* HB. — Radna-Borberek VII. 27 (BERNHUBER).
Conchylis albipalpata Z. — Hortobágy VII. 13 (1 ♂).
 — *contractana* Z. — Hortobágy VI. 25—VII. 20.
Euxanthia straminea Hw. — Hortobágy VI. 20—VII. 1, Deliblat IX.
 22—29.
Olethreutes corticana HB. — Hortobágy V. 25.
 — *oblongana* Hw. — Deliblat X. 8.
 — *striana* SCHIFF. — Hortobágy VI. 18.

- Olethreutes antiquana* HB. — Hortobágy VI. 1—14.
Steganoptycha binotana WCK. — Hortobágy VII. 25 (1 ♂).
Rhyacionia hastana HB. — Hortobágy VII. 4.
Bactra furfurana Hw. — Hortobágy VI. 10—VII. 10.
 — *robustana* CHR. — Hortobágy VI. 11—VII. 17 (2 ♂, ♀ frequens).
Semasia Messingiana FR. — Deliblat IX. 20—X. 10.
 — *Metzneriana* TR. — Hortobágy VII. 2.
 — *conterminana* HS. — Hortobágy VI. 30—VII. 27.
Notocelia Uddmanniana L. — Hortobágy VII. 2.
 — *junctana* HS. — Hortobágy VII. 1—28.
Epiblema infidana HB. — Deliblat IX. 21—X. 11.
 — *decolorana* FRR. — Hortobágy VI. 7—VII. 17 (♂♀).
 — *cumulana* GÑ. — Érmihályfalva V. 4—11.
 — *modicana* Z. — Hortobágy VI. 9—16 (♂).
 — *graphana* TR. — Hortobágy VI. 3—9.
 — *immundana* FR. — Érmihályfalva V. 4—7.
 — *luctuosana* DUP. — Hortobágy VII. 27 (♀)
 — *foenella* L. — Hortobágy VII. 1—8.
Grapholitha microgrammana GN. — Hortobágy VI. 27—29 (♂♂).
Pamene argyran HB. — Érmihályfalva V. 3—7.
Carpocapsa splendana HB. ab. *Reaumuriana* HEIN. — Szurdok IV. 27.
 — *grossana* Hw. — Hortobágy VII. 10.
Ancylis uncan HB. — Érmihályfalva V. 8.
 — *laetana* F. — Érmihályfalva V. 3—7.
Dichrorampha quaestionana Z. — Hortobágy VII. 1.
Lipoptycha plumbana Sc. — Érmihályfalva V. 4.

Glyphipterygidae.

- Simaethis Fabriciana* L. — Budurásza IX. 9.

Yponomeutidae.

- Yponomeuta rorellus* HB. — Hortobágy VII. 6—25.
 — *padellus* L. — Hortobágy VII. 1.
Argyresthia pygmaella HB. — Hortobágy VII. 2.

Plutellidae.

- Plutella maculipennis* CURT. — Hortobágy VI. 7; Deliblat IX. 15.
Cerostoma radiatella DON. — Buza IV. 29.
 — *parenthesella* L. — Stina de Vale VIII. 18.
Orthotaelia sparganella THBG. — Hortobágy VII. 9—11.

Gelechiidae.

- Metzneria intestinella* MN. — Érmihályfalva V. 4.
 — *Metzneriella* STT. — Hortobágy VI. 22—VII. 7.
Platyedra vilella Z. — Érmihályfalva V. 8—VI. 1.
Bryotropha terella HB. — Hortobágy VI. 12—17.
 — *decrepidella* HS. — Hortobágy VI. 11.
Gelechia pinguinella TR. — Hortobágy VI. 2—12.
 — *distinctella* Z. — Hortobágy V. 15—VIII. 3.
 — *flavicomella* Z. — Hortobágy V. 25 (1 ♂).
 — *velocella* DUP. — Érmihályfalva V. 4.
 — *solutella* Z. — Érmihályfalva V. 3—8 (♂♀).
 — *scaella* SC. — Érmihályfalva V. 3—6.
 — *cytisella* TR. — Érmihályfalva V. 8 (♂).
Lita atriplicella F. R. — Hortobágy V. 29—VI. 13.
Teleia triparella Z. — Érmihályfalva V. 9.
Acompsia cinerella CL. — Budurásza IX. 6—11, Deliblat IX. 25—X. 2.
Acanthophila alacella DUP. — Hortobágy VI. 29—VII. 5.
Xystophora ? quaestionella HS. — Hortobágy VII. 5 (1 ♂).
 — *lucidella* STEPH. — Hortobágy VI. 9—16 (frequens).
Aristotelia ericinella DUP. — Deliblat IX. 17—X. 3.
Apodia artificella HS. — Deliblat IX. 23 (♀). [l. a függelék. —
 vgl. Anhang].
Argyritis superbella Z. — Hortobágy V. 18—24 (♂♀).
Brachmia dimidiella SCHIFF. — Hortobágy VI. 5.
Paltodora striatella HB. — Érmihályfalva V. 7—11, Hortobágy VII. 1.
Nothris verbascella HB. — Deliblat IX. 29.
Megacraspedus dolosellus Z. — Hortobágy V. 18—VI. 29 (♂♀).
Atremaea lonchoptera STGR. — Hortobágy VII. 7 (♂).
Oegoconia quadripuncta HW. — Hortobágy VI. 27—VII. 4.
Pleurota rostrella HB. — Érmihályfalva V. 3—9 (♂♀), Hortobágy V.
 22—VI. 13 (♂♀).
 — *salviella* HS. — Érmihályfalva V. 22 (♂♀).
Holoscolia forficella HB. — Hortobágy VI. 7 (♀).
Psecadia pusiella ROEM. — Deliblat X. 3.
Depressaria propinquella TR. — Hortobágy VII. 7, Deliblat X. 3.
 — *Alstroemeriana* CL. — Hortobágy VII. 1—VIII. 1.
 — *oinochroa* TUR. — Deliblat X. 7—12.
 — *depressella* HB. — Buza VI. 3 (BERNHARBER), Deliblat X. 7—13.
Carcina quercana F. — Budurásza VIII. 4—10.
Lecithocera Briantiella TUR. — Karbunar VIII. 14 (1 ♂).
Borkhausenia angustella HB. — Érmihályfalva V. 4—7.
 — *lunaris* HW. — Hortobágy VI. 22.

Elachistidae.

- Epermenia insecurellus* STT. — Deliblat IX. 18,
Pyroderces argyrogrammos Z. — Deliblat IX. 22.
Limnaecia phragmitella STT. — Hortobágy VII. 2—10.
Augasma aeratella Z. — Hortobágy V. 24—VI. 8.
Heliozela Stannella F. R. — Érmihályfalva V. 7.
Coleophora ochrea Hw. — Deliblat IX. 27 (2 ♀).
 — *albicostella* DUP. — Deliblat X. 3.
 — *anatipenella* HB. — Deliblat IX. 18.
 — *unipunctella* Z. — Hortobágy VII. 2 (♀).
 — *brevipalpella* WCK. — Deliblat IX. 18.
 — *directella* Z. — Deliblat IX. 17—30 (♂♀).
Elachista rudectella STT. — Deliblat IX. 23.
 — *subnigrella* DGL. — Buza IV. 10—21.
 — *griseella* Z. — Érmihályfalva V. 6, Hortobágy VI. 27.
 — *anserinella* Z. — Érmihályfalva V. 5.
 — *dispilella* Z. — Deliblat IX. 30.
 — *dispunctella* DUP. — Érmihályfalva V. 4.

Gracilariidae.

- Gracilaria alchimiella* Sc. — Érmihályfalva V. 7.
 — *limosella* Z. — Noszoly, Melegföldvár IV. 21—27.
 — *gradatella* HS. — Érmihályfalva V. 6 (♀).
Ornix anglicella STT. — Noszoly IV. 24.
 — *torquilella* Z. — Noszoly IV. 24, Érmihályfalva V. 4.
Lithocolletis quercifoliella Z. — Buza IV. 26, Érmihályfalva V. 10.
 — *Nicellii* STT. — Érmihályfalva V. 6.
 — *Froelichiella* Z. — Érmihályfalva V. 6.
Tischeria complanella HB. — Érmihályfalva V. 4.

Lyonetiidae.

- Bucculatrix cidarella* Z. — Érmihályfalva V. 7.
 — *crataegi* Z. — Érmihályfalva V. 5.
Opostega spatulella HS. — Hortobágy VII. 4.

Talaeporiidae.

- Talaeporia politella* O. — Buza V. 20 (BERNHUBER).

Tineidae.

- Atychia appendiculata* ESP. — Hortobágy VI. 7—11 (♂♀).
Ochsenheimeria capella MÖSCHL. — Deliblat IX. 17—30 (♂♀). [l. a
 függelék. — vgl. Anhang].

- Melasina lugubris* HB. — Deliblat IX. 27 (♂).
Scardia boleti F. — Radna-Borberek VIII. 2 (BERNHUBER).
Monopis imella HB. — Érmihályfalva V. 7--19, Hortobágy VI. 3.
 — *ferruginella* HB. — Hortobágy VI. 20.
 — *monachella* HB. — Hortobágy VI. 5--27.
Trichophaga tapetzella L. — Deliblat IX. 30--X. 8.
Tinea Ankerella Mx. — Hortobágy VI. 19 (♂).
 — *cloacella* Hw. — Érmihályfalva V. 4, Hortobágy VI. 28.
 — *pellionella* L. — Hortobágy VI. 3.
Nemophora pilella F. — Érmihályfalva V. 5--9.
Nemotois fasciellus F. — Hortobágy VI. 28 (♂).
Adela viridella Sc. — Érmihályfalva V. 5.

Micropterygidae.

- Micropteryx Thunbergella* F. — Buza IV. 12, 20.

* * *

Függelék. — Anhang.

1. *Melitaea Aurelia* NICK. *ab. corythalina* REBEL, nov. ab. (t. II, f. 1--2).

Egy-egy Budurászán augusztus 23-án fogott friss ♂ és szeptember 10-én fogott kopott ♀ egy új fajváltozathoz tartozik, mely némi hasonlatosságot mutat a *M. Athalia* *ab. corythalia*-hoz.

Az elülső szárnyak tulsúlyban vöröses-sárgák két fekete folttal a középső sejtben, egy kis folttal az első folt alatt és fekete hátsó harántosíkkal. Az erek is a fekete szegély felé szélesen feketések.

A hátsó szárnyak tulsúlyban feketés-barnák vöröses-sárga középfolttal és ugyanolyan, a világosabb ♀-nél szélesebb, foltosíkkal a szegély előtt. Alul az összes szárnyak csak a vöröses-sárga tömezőben feketén mustráztak, az elülső szárnyak az-

Ein frisches ♂ von Budurásza am 23. August erbeutet und ein geflogenes ♀ ebendaher vom 10. September gehören einer unbenannten Aberration an, welche gewisse Analogien zu *M. Athalia* *ab. corythalia* aufweist.

Die Vorderflügel sind vorherrschend rotgelb mit zwei schwarzen Makeln in der Mittelzelle, einem kleinen Fleck unter der ersten und schwarzem hinteren Querstreifen. Auch die Adern sind gegen den schwarzen Saum zu breit schwärzlich.

Die Hinterflügel vorherrschend schwarzbraun mit rotgelbem Mittelpunkt und solcher, beim lichterem ♀ breiteren, Fleckenbinde vor dem Saum. Unterseits sind alle Flügel nur im rotgelben Basalfeld schwarz gezeichnet, die Vorderflügel dann durchaus hell rotgelb mit verlosche-

után egészen világos vöröses-sárgák elenyészett külső harántesíkkal, a hátsó szárnyak világos-sárgák vöröses (a ♀-nél elenyésző) külső harántesíkkal.

A tavaly a mezősegi Szurduk-ról leírt *ab. Charlotta* RBL.¹-től az *ab. corythalina* világosabb (nem sötétebb) elülső szárnyai és az összes szárnyak alsó oldala világos külső széle folytán feltűnően különbözik. Csak a hátsó szárnyak felülete mindkét fajváltozatnál egymáshoz hasonló.

nem äusserem Querstreifen, die Hinterflügel hellgelb nur mit röthlichem (beim ♀ verloschenem) äusseren Querstreifen.

Von der im Vorjahre von Szurduk (Mezőség) beschriebenen *ab. Charlotta* RBL.¹ unterscheidet sich *ab. corythalina* sehr auffallend durch die aufgehellten (nicht verdunkelten) Vorderflügel und die starke Aufhellung aller Flügel im Aussen- theil der Unterseite. Nur die Oberseite der Hinterflügel ist bei beiden Aberrationen einander ähnlich.

2. A *Mamestra dianthi* TAUSCH. első fejlődési fokozatai. — Die ersten Stände von *Mamestra dianthi* TAUSCH. (t. II, f. 3—5).

A pete. Frissen lerakva 1912 május 23-án (Hortobágy, PREDOTA). Az apró pete alakja körülbelül megfelel a *Mamestra advena* (PEYRON, p. 137, f. 103) petéjének. A tőfelület nagy, a poláris mező is lapított. A bordaszerkezet körülbelül 44 léczből áll, a melyek koncentrikusan egyesülnek a felső póluson, melyben a szájnylás is fekszik, de csak minden második lécz éri el magát a pólust. Hat napig a lerakás után a peték sárgás-fehér alapszíne nem változott meg, de található volt némelykor néhány vöröses-barna pont és folt a peték felületén. A pete legnagyobb átmérője 0.7 mm.

A teljesen kifejlett élő *dianthi*-hernyó kb. 36 mm. hosszú, hengeres, a feje felé gyengén

Das Ei. Frisch abgelegt am 23. Mai 1912 (Hortobágy, PREDOTA). Die Totalform des sehr kleinen Eies entspricht annähernd jener des Eies von *Mamestra advena* (PEYRON, p. 137, f. 103). Die Anheftungsfläche ist gross, auch das Polfeld ist abgeflacht. Das Stützgerüst besteht aus ca. 44 Balken, die sich konzentrisch um den oberen Pol, in dem das Mikropylenfeld liegt, vereinen, aber nur jeder zweite Balken erreicht den Pol selbst. Sechs Tage nach der Ablage hatte sich die gelblichweisse Grundfarbe der Eier nicht verändert, doch fanden sich unregelmässig einige rotbraune Punkte und Flecken auf der Eioberfläche. Der grösste Querdurchmesser des Eies beträgt 0.7 mm.

Erwachsen ist die lebende *Dianthi*-Raup e ca 36 mm. lang, zylind-

¹ Verh. u. Mitt. des Siebenbürg. Ver. f. Naturw. LXII, 1912, p. 4, fig.

keskenyedő, csupasz, csak egyes nagyon finom sörtével fedett. A fej előrefelé kissé lapított, sárgás-barna, a féltékék felső szélén sötét vonalakkal és pontokkal. A test hátfelülete vöröses földszürke, az elmosódott széles fekete szubdorzálisok között sötétedő. A mellszelvényeken egy finom és világos, sötétén szegélyezett dorzális van, mely a potrohszelvényeken szélesebb lesz és egészen feketének tűnik fel. A potrohszelvények elülső szélén a dorzális oldalán többnyire feketés pont áll. A lefelé élesen lemetszett laterális is feketés és felfelé inkább vonalakká feloszlott. Az egész hasoldal mustrázat nélküli sárgászöld. Ép ily színűek a mell- és haslábak.

Kikészített állapotban a hernyó 45 mm. hosszú is lesz és alapszíne többnyire sárgás vagy vöröses lesz.

A szabadban a fiatal hernyók *Lepidium rudérale*-n élnek. Fogóságban elfogadtak táplálékul *Atriplex*-et és többnyire június végéig kifejlődtek. A bábozódás a földben történik.

A báb rendes alakú, 12—14 mm. hosszú, síma, fénylő sárgás-barna, kerekített farvéggel, melyen csak egynéhány, szabad szemmel nem látható, rövid sörte van.

A lepkék második nemzedéke nagy számban lépett fel június

drisch, gegen den Kopf schwach verjüngt, nackt, nur mit einzelnen sehr feinen Borsten besetzt. Der Kopf nach vorne etwas abgeflacht, gelbbraun, auf dem oberen Rand der Hemisphären mit dunklen Streifen und solchen Punkten. Die Rückenseite des Körpers ist rötlich erdgrau, zwischen den verwachsenen, breiten, schwarzen Subdorsalen verdunkelt. Auf den Brustsegmenten findet sich eine feine, lichte, dunkelgesäumte Dorsale, die auf den Hinterleibssegmenten breiter wird und vollständig schwärzlich ausgefüllt erscheint. Am Vorderrand der Hinterleibssegmente steht seitlich der Dorsale meist ein schwärzlicher Punkt. Auch die nach unten scharf abgeschnittene Laterale ist schwärzlich und nach oben mehr in Striche aufgelöst. Die ganze Bauchseite ist zeichnungslos gelblichgrün. Ebenso gefärbt sind die Brust und Bauchbeine.

Präpariert erreicht die Raupe eine Länge bis 45 mm. und gewinnt meist eine gelbliche oder rötliche Grundfarbe.

Im Freien leben die jungen Raupen auf *Lepidium rudérale*. Dieselben nahmen in der Gefangenschaft *Atriplex* zur Nahrung und waren zumeist gegen Ende Juni erwachsen. Die Verpuppung erfolgt in der Erde.

Die Puppe ist gestaltet, 12—14 mm. lang, glatt, glänzend gelbbraun, mit gerundetem Hinterende, das nur ein paar ganz kurze, mit freiem Auge nicht sichtbare Borsten trägt.

Die Falter erschienen zahlreich in zweiter Generation vom 27. Juni

27-től július 18-ig (a szabad természetben augusztus 3-ig). A bábok egy része áttelelt. A tenyésztett lepkék közül a harmadik nemzedék egy példánya augusztus 18-án jelent meg.

bis 18. Juli (im Freien bis 3. August). Ein Teil der Puppen blieb zur Überwinterung liegen. Ganz einzeln erschien bei Inzucht ein Falter der dritten Generation am 18. August.

3. *Phasiane clathrata* L. ab. *nocturnata* FUCHS (t. II, f. 7).

Ebből a szép, eddig képen még be nem mutatott, fajváltozatból, melynek szárnyai teljesen feketés-barnák kevés fehér folttal a szegély mentén, egy teljesen friss ♂-et április 18-án Melegföldvárnál (Mezőség) gyűjtöttek.

Ezt a példányt összehasonlítva egy rendes példánnyal (6. kép) képen is bemutatjuk (II. tábla, 7. kép).

Von dieser schönen bisher nicht abgebildeten Aberration, die vollständig schwarzbraune Flügel mit nur wenigen weissen Flecken im Saumfelde zeigt, wurde ein ganz frisches ♂ am 18. April in Melegföldvár (Mezőség) erbeutet.

Dasselbe wird im Vergleiche mit einem normalen Stück (Fig. 6) zur Abbildung gebracht (Taf. II, fig. 7).

4. *Hyporatasa allotriella* HS. fejlődésének első fokozatai. — Die ersten Stände von *Hyporatasa allotriella* HS. (t. II, f. 8—10).

A pete. A frissen lerakott (kb. 1912 május 28-án; Hortobágy, PREDOTA) pete hosszúkas tojásforma, éles tapadófelület nélkül. A chorion egyenletesen, pikkelyszerűen bőrszerűen ránczolt, bordázat nélküli. A frissen lerakott pete világos fűzöld. Legnagyobb átmérője 0.6 mm.

A hernyó harmadik vedlésében kb. 15 mm. hosszú, hátrafelé erősen keskenyedő, kissé lapított, a pontszemölcsökön egyes hosszú erőteljes sörtékkal fedett, melyek hossza a testszélesség felét eléri.

A nagy fej és a nyakpaizs zöld fekete rajzolattal. Utóbbi kettős fekete középvonalból, mely

Das Ei. Frisch abgelegt (ca. 28. Mai 1912: Hortobágy, PREDOTA) zeigt das Ei eine länglich ovale Gestalt, ohne deutliche Anheftungsfläche. Das Chorion ist gleichmässig, schuppenartig chagriniert, ohne erkennbares Balkengerüst. Die Farbe des frisch gelegten Eies ist hell grasgrün. Sein grösster Durchmesser beträgt 0.6 mm.

Die Raupe in der dritten Häutung ist ca. 15 mm. lang, nach hinten stark verjüngt, etwas flachgedrückt, auf den Punktwarzen mit einzelnen langen kräftigen Borsten besetzt, deren Länge die halbe Körperbreite erreicht.

Der grosse Kopf und das Nackenschild sind grün mit schwarzer Zeichnung. Letztere besteht aus

a fejpaizs felé szélesbedő és villás, és oldalt szakadozott fekete hosszanti sávokból áll, melyek a test széles feketés szubdorzálsainak mintegy folytatását képezik.

A második mellszelvénytől kezdve a tőszín kissé sötétebb, piszkos zöld, az egyszerű, feketés-szürke dorzális oldalán vöröses, széles feketés-barna oldalsávval. Ez alatt egy vöröses-barna hosszanti vonal foglal helyet. Az oldalredő sárgás. A háti és a két oldalsáv az utolsó szelvényen kiszélesednek.

A hasoldal zöld, vöröses ventrálissal. A torlábak, a melyek karmai barnások, kívül vörös foltokkal tarkítottak. A zöld potrohlábak talpa szintén vöröses.

Egy június 28-án talált kifejldött hernyó hossza kb. 19 mm. és olajvörös teste majdnem ugyanolyan mustrázat mutat. A fej és a nyakpaizs inkább sárgás (mint zöld), a test szőrözete rövidebb és gyengébb. A hasoldal zöld.

A hernyó életmódjáról *PREDOTA* a következőket írja: A hernyó a kemény, összerepedezett szikes talajon él. Kisebb hernyók a talaj hasadékaiban csavarodó, a kifejlett hernyók pedig egy hosszú csövet készítenek, mely felül kissé kiszélesedett. Ettől a kiszélesedéstől

einer doppelten schwarzen Mittellinie, die sich gegen den Clypeus verdickt und gabelt, und seitlichen, zerissenen schwarzen Längsstreifen, die eine Fortsetzung der breiten schwärzlichen Subdorsalen des übrigen Körpers bilden.

Vom zweiten Brustsegment ab ist die Grundfarbe etwas dunkler, schmutzig grün, seitlich der einfachen, schwärzlich-grauen Dorsale rötlich, mit breitem, schwärzlich-braunem Seitenstreifen. Unterhalb desselben findet sich eine rötlich-braune Längslinie. Die Seitenfalte ist gelblich. Die Dorsale und die beiden Seitenstreifen verdicken sich am letzten Segment.

Die Bauchseite ist grün mit rötlicher Venträle. Auch die Brustbeine, deren Klauen bräunlich sind, zeigen aussen rötliche Flecken. Die Sohlen der grünen Bauchbeine sind ebenfalls rötlich.

Eine, am 28. Juni gefundene, erwachsene Raupe ist ca. 19 mm. lang und zeigt bei fast gleicher Zeichnungsanlage eine durchaus mehr rötliche Grundfarbe des Körpers, der olivenrot erscheint. Kopf und Nackenschild sind mehr gelblich (als grün), die Körperbeborstung ist kürzer und schwächer. Die Bauchseite grün.

Ueber die Lebensweise der Raupe schreibt *PREDOTA*: Die Raupe lebt in dem sehr harten, zerrissenen Natronboden. Kleinere Raupen machen einen gewundenen Schlauch, die erwachsene Raupe fertigt in den Rissen des Bodens einen sehr langen Schlauch an, welcher oben etwas erweitert ist. Von dieser

szövedékkel bélelt csövek haladnak azon helyek felé, a hol a tápnövény található. Utóbbi kizárólag a *Camphorosma ovata* W. K. (DÉGEN meghatározása), egy alacsony, nagyon sovány növény. A hernyó csak olyan helyeken él, a melyeket a sós-víz erősen kilúgozott és kis szigeteket képeznek. A legkisebb mozgásnál a hernyó a csöből a talaj repedéseibe esik, a hol azután már alig található meg. A bábozódás meglehetősen sűrű, belül fehéres szövedékben történik.

A farvége felé erősen keskenyedő báb tora és láb- és szárnyhielye nedvzöld, háta és potroha sárgás-barna. A rövid kremaszter tompa ásóforma, sörték nélküli. Hossza 11 mm.

Erweiterung aus gehen ausgesponnene Gänge nach den Stellen, an welchen die Futterpflanze sich findet. Letztere ist ausschliesslich *Camphorosma ovata* W. K. (det. v. DÉGEN), eine niedere, sehr magere Pflanze. Die Raupe lebt nur an Stellen, welche von Salzwasser stark ausgelaugt sind und kleine Inseln bilden. Bei dem geringsten Geräusch lässt sich die Raupe aus dem Schlauch in die Bodenrisse fallen und ist dann selten mehr zu finden. Die Verpuppung erfolgt in einem ziemlich dichten, innen weisslichen Gespinnst.

Die gegen die Hinterleibsspitze stark verjüngte Puppe zeigt Thorax, Bein- und Flügelseiden saftgrün, den Rücken und Hinterleib gelbbraun. Der kurze Kremaster ist stumpf spatelförmig, ohne Borstenbesatz. Ihre Länge beträgt 11 mm.

5. *Tortrix neglectana* HS. (*Cacoecia deliblatana* RBL., Rov. Lap. XIX, 1912, p. 27, 47). [T. II, f. 11—12].

Egy egészen friss ♂ alapján, melyet szeptember 27-én fogtak a deliblái homokpusztán, megállapíthattam, hogy ez a faj, melyet a múlt évben egy május 12-én (♂) és június 26 (♀) Flamundánál gyűjtött pár alapján le nem írtnak tartottam, teljes bizonyossággal *neglectana* HS.-rel azonos.

KENNEL tanár (Pal. Tortr. p. 189) ezt a fajt a hímek elülső szárnya szegélybehajlásának hiánya miatt joggal a *Tortrix-nembe* sorozza. (A szegélybehajlás kifejeletlenségére ennél a fajnál azonban már említés

Ein ganz frisches ♂ von der Deliblater Sandpuszta, am 27. September erbeutet, liess mir die Art, welche ich im Vorjahre nach einem am 12. Mai (♂) und 26. Juni (♀) in Flamunda erbeuteten Pärchen für unbeschrieben hielt, mit Sicherheit als *neglectana* HS. erkennen.

Prof. KENNEL (Pal. Tortr. p. 189) stellt die Art wegen des Mangels eines Kostalumschlages auf dem männlichen Vorderflügel mit Recht zur Gattung *Tortrix*. (Die Undeutlichkeit des Kostalumschlages wurde aber bereits im STAUDINGER—

tétett a STAUDINGER—REBEL katalogusban [Nro: 1529]).

Mintogy KENNEL képe (t. X, f. 1 ♂) példányainkra, melyeknél a számközép sötét csíkja erősen kiszélesedett, nem talál egészen. az idén gyűjtött ♂ és a tavalyi ♀ fényképfelvételének közlése nem lesz felesleges.

6. *Cnephasia Wertheimsteini* REBEL, n. sp. (♂♀). (t. II, f. 13—14).

Nyílhegyalakú és durva pontszerű hamvasságú elülső szárnyai által jól jellegzett faj.

Az elülső szél közepéig terjedő csápok a hímeknél vastagabbak és elég hosszú szőrpamacsokkal fedettek. Színeződésük világos szürke, feketésen beszegett izvéggel. A tapogatók aránylag hosszúak, másfélszer oly hosszúak mint a szemátmérő, a középső íz sötétszürkén pikkelyezett, előre felé kevésbé kiszélesedett, de erősen rézsútos. A fej és a tor szürke, utóbbi elül sokkal sötétebben hamvas.

A lábak külső oldala barnás, a lábfej világosan foltos, a hátsó lábszár sárgás-szürkén szőrös. A potroh a hátsó szárnyak hátsó szögletén messze túl terjed és mindkét nemnél tompavégű. Színe szürke, világosabb szelvénysegélyvel.

Az elülső szárnyak elülső széle hajlott, jól előreálló csücsesal és nagyon rézsútos szegélyvel, alapszínük szennyes

REBEL Katalog [Nro: 1529] bei dieser Art erwähnt).

Da die Abbildung bei KENNEL (Taf. X, Fig. 1 ♂) auf die vorliegenden Stücke, die eine starke Erweiterung der dunklen Mittelbinde in der Flügelmitte zeigen, nicht gut zutrifft, dürfte die photographische Abbildung des heuer erbeuteten ♂ und des vorjährigen ♀ nicht unerwünscht sein.

Ein durch die lanzettliche Form der Vorderflügel und die grob punktförmige Bestäubung derselben sehr ausgezeichnete Art.

Die bis zur halben Vorderlänge reichenden Fühler sind beim ♂ dicker und mit ziemlich langen Wimperpinseln besetzt. Ihre Färbung ist hellgrau, mit schwärzlich abgesetzten Gliederenden. Die Palpen relativ schlank, von andert halb Augendurchmesserlänge, das Mittelglied dunkelgrau beschuppt, nach Vorne wenig erweitert, aber stark abgescrägt, das Endglied sehr kurz vorstehend. Kopf und Thorax sind grau, letzterer vorne viel dunkler bestäubt.

Die Beine sind aussen bräunlich, die Tarsen licht gefleckt, die Hinterschienen gelblich-grau behaart. Der Hinterleib überragt weit den Afterwinkel der Hinterflügel und zeigt in beiden Geschlechtern ein stumpfes Ende. Er ist grau mit helleren Segmenträndern.

Die Vorderflügel mit gebogenem Vorderrand, deutlich vortretender Spitze und sehr schrägem Saum, zeigen eine schmutzig weissgraue

fehères-szürke, egyes, az egész felületen szabálytalanul szét-szórt finom fekete ponttal. Mustrázatként fellép a tő barnás elsötétülése és egy a belső szegély felé kiszélesedő, befelé szögletesen határolt barnás tünet a középben. Némelykor a hím elülső szárnyai majdnem rajzolatlan sötétebb szürkék finom fehér hosszanti vonalakkal a redőben és azon túl. Egy-egy nagyon finom sötét hamvas vonal van a rövid fehères-szürke rojtok tövén és végén.

A széles hátsó szárnyak csúcsa jól előrehajló, színük világos szürke, az itt szélesebb rojtok fehères-szürkék sötétebb választóvonallal közel a tövükhöz. Alul az elülső szárnyak rajzolat nélküli sötétszürkék, a hátsók világosabb porszürkék.

A nőstény elülső szárnyának csúcsa még élesebb mint a hímé és világosabb szürke színű.

Az elülső szárnyak hossza 10–11 mm., kifeszítve 21–23 mm.

4 ♂ és 2 ♀, melyek közül 3 ♂-et 1911 szeptember 14. és 15-én Érmihályfalván és 1 ♀-t 1911 augusztus 7-én Cséhtelegen gyűjtött WERTHEIMSTEN SAROLTA kisasszony és a fennmaradt pár, melyet PREDOTA 1912 szeptember 24. és 25-én gyűjtött a deliblati Flamundánál, képezi e faj típusait (Mus. Caes.)

Grundfarbe und einzelne über die ganze Fläche unregelmässig zerstreute feine schwarze Punkte. Als Zeichnung tritt eine bräunliche Verdunklung an der Basis und ein gegen den Innenrand erweiterter, nach Innen eckig begrenzter bräunlicher Schatten nach der Mitte auf. Zuweilen erschienen die Vorderflügel beim ♂ fast zeichnungslos dunkler grau mit feinen weissen Längsstreifen in der Falte und darüber. Eine sehr feine dunkle Staublinie liegt an der Basis der kurzen weissgrauen Fransen, die auch an ihrem Ende eine Staublinie zeigen.

Die breiten Hinterflügel mit deutlich vorgebogener Spitze sind hellgrau, die hier breiteren Fransen weissgrau mit einer dunkleren Teilungslinie nahe ihrer Basis. Unterseits sind die Vorderflügel zeichnungslos, die Hinterflügel heller staubgrau.

Das ♀ besitzt eine noch viel schärfere Vorderflügelspitze als das ♂ und ist heller grau gefärbt.

Vorderflügelänge 10–11 mm., Expansion 21–23 mm.

Die Typen bilden 4 ♂ und 2 ♀, wovon 3 ♂ in Érmihályfalva am 14. und 15. September 1911 und ♀ in Cséhtelek am 7. August 1911 durch Fräulein CHARLOTTE VON WERTHEIMSTEIN, das restliche Pärchen aber bei Flamunda (Deliblater Sandpuszta) am 24. und 25. September 1912 durch PREDOTA erbeutet wurde. (Mus. Caes.)

7. *Apodia artificella* HS.

Egy a deliblati homokpusztában szeptember 23-án gyűjtött ♀-t ideiglenesen ehhez a Sarepta vidékéről elég hiányosan leírt fajhoz sorolok. Az elülső szárnyak világos sárga alapszíne sokkal kiterjedtebb mint HERRICH-SCHÄFFER képén. A tapogatók és a hátsó szárnyak alakja jól egyezik az *Apodia*-nimmel, mely utóbbi fajainak számát, különösen algiriakkal, LORD WALSHINGHAM újabban erősen megnövesztette.

Ein Einzelnes Stück (♀) von der Deliblater Sandpuszta am 23. September erbeutet, ziehe ich mit Vorbehalt zu dieser von Sarepta recht unvollständig beschriebenen Art. Die hellgelbe Grundfarbe der Vorderflügel ist beträchtlich ausgedehnter als im Bilde von HERRICH-SCHÄFFER. Die Form der Palpen und Hinterflügel stimmt gut mit der Gattung *Apodia*, welche in letzterer Zeit durch LORD WALSHINGHAM eine grosse Vermehrung ihres Artbestandes, namentlich durch algirische Arten, erfahren hat.

8. *Ochsenheimeria capella* MÖSCHL.

A szeptember 17. és 30.-a közötti időben PREDOTA úr egy-néhány többnyire kopott ♂-et és egy friss ♀-t fogott kopulában a deliblati homokpusztán a fűben.

Utóbbi annyira egyezik az *O. capella* MÖSCHL. leírásával, mely egy Sarepta-ról származó nőstény példányról készült, hogy alig lehet e faj odatarozásában kételkedni.

A még le nem írt ♂, melyből csak egyetlen friss példány fekszik előttem, az összes *Ochsenheimeria*-fajoktól nagyon karesú testalkata és sötétszürke hátsó szárnyai által különbözik.

A fej szőrözete agyagbarnás. A nőstények felette vastag és durván pikkelyezett csápjai itt fonálszerűek, gyengén szőrösek.

A fehéres tapogatók olyanok mint a nőstényeknél, a nem bé-

In der Zeit vom 17. und 30. September fing Herr PREDOTA einige zumeist abgeflogene ♂ und ein frisches ♀ in copula, auf der Deliblater Sandpuszta im Gras.

Letzteres stimmt so gut mit der Beschreibung von *O. capella* MÖSCHL., welche nach einem weiblichen Stück von Sarepta aufgestellt wurde, dass kaum ein Zweifel an der Artzugehörigkeit bestehen kann.

Das unbeschriebene ♂, von dem nur ein frisches Stück vorliegt, zeigt abweichend von allen *Ochsenheimeria*-Arten einen sehr schlanken Habitus und dunkelgraue Hinterflügel.

Die Kopfhaare sind lehmbräunlich. Die beim ♀ so überaus dick und rauh beschuppten Fühler sind hier fadenförmig, nur schwach bewimpert.

Die weisslichen Palpen wie beim ♀, dem Gattungsscharakter entspre-

lyegeinek megfelelőek, nagyon hosszú feketetés szőrökkel fedettek. A tor és a potroh nagyon karesú, barnás-szürkék, utóbbin gyengén barnás farpamacsal. A lábak egyszínűek, sötétek.

A nagyon keskeny mustrázat nélküli elülső szárnyak barnás-szürkék, sűrűn és egyenletesen durva fekete pikkelyekkel fedettek, melyek a barnás rojt törésére is átterjednek.

A nagyon keskeny hátsó szárnyak feketetés-szürkék, a nőstényeké sokkal világosabb szürke, a széles rojt töve keskenyen fehéres, mögötte feketés hamvas csikkal. Alul a hímek szárnya egyszínű feketés-szürke, a nőstényeké világosabb barnás-szürke. A ♀ potroha nagyon hosszú és vége felé kiszélesedett. Elülső szárnya 5, kifeszítve 10 mm.

Ez a faj a magyar faunában előforduló déloroszországi pusztai állatok számát gyarapítja.

chend, sehr lang schwärzlich behaart. Thorax und Hinterleib sind sehr schlank, braungrau, letzterer mit schwach bräunlichem Afterbusch. Die Beine einfärbig dunkel.

Die sehr schmalen zeichnungslosen Vorderflügel sind bräunlichgrau, dicht und gleichmässig mit groben schwarzen Schuppen bedeckt, welche auch in die Basalhälfte der bräunlichen Fransen hineinreichen.

Die sehr schmalen Hinterflügel sind schwärzlichgrau, beim ♀ viel heller grau, die breiten Fransen an der Basis schmal weisslich, darnach mit schwärzlicher Staublinie. Die Unterseite aller Flügel beim ♂ einfärbig schwärzlichgrau, beim ♀ heller bräunlichgrau. Der Hinterleib des ♀ ist enorm lang und gegen das Ende erweitert. Vorderflügel 5, Expansion 10 mm.

Durch diese Art wird die Zahl der südrussischen Steppenarten innerhalb der ungarischen Fauna in sehr interessanter Weise vermehrt.

A II. tábla magyarázata.

(Erklärung von Tafel II.)

1. *Melitaea Aurelia* NICK. ab. *corythalina* REBEL, ♂ (supra).
2. " " " " ♀ (infra).
3. *Mamestra dianthi* TAUSCH. (pete — Ei) ¹⁸/₁.
4. " " " (hernyó — Raupe) ²/₁.
5. " " " (báb — Puppe) ²/₁.
6. *Phasiane clathrata* L.
7. " " ab. *nocturnata* FUCHS.
8. *Hyporatasia allotriella* HS. (pete — Ei) ¹⁵/₁.
9. " " " (hernyó — Raupe) ²/₁.
10. " " " (báb — Puppe) ²/₁.
11. *Tortrix neglectana* HS. ♂, ²/₁.
12. " " " ♀, ²/₁.
13. *Cnephasia Wertheimsteini* REBEL ♂, ²/₁.
14. " " " ♀, ²/₁.